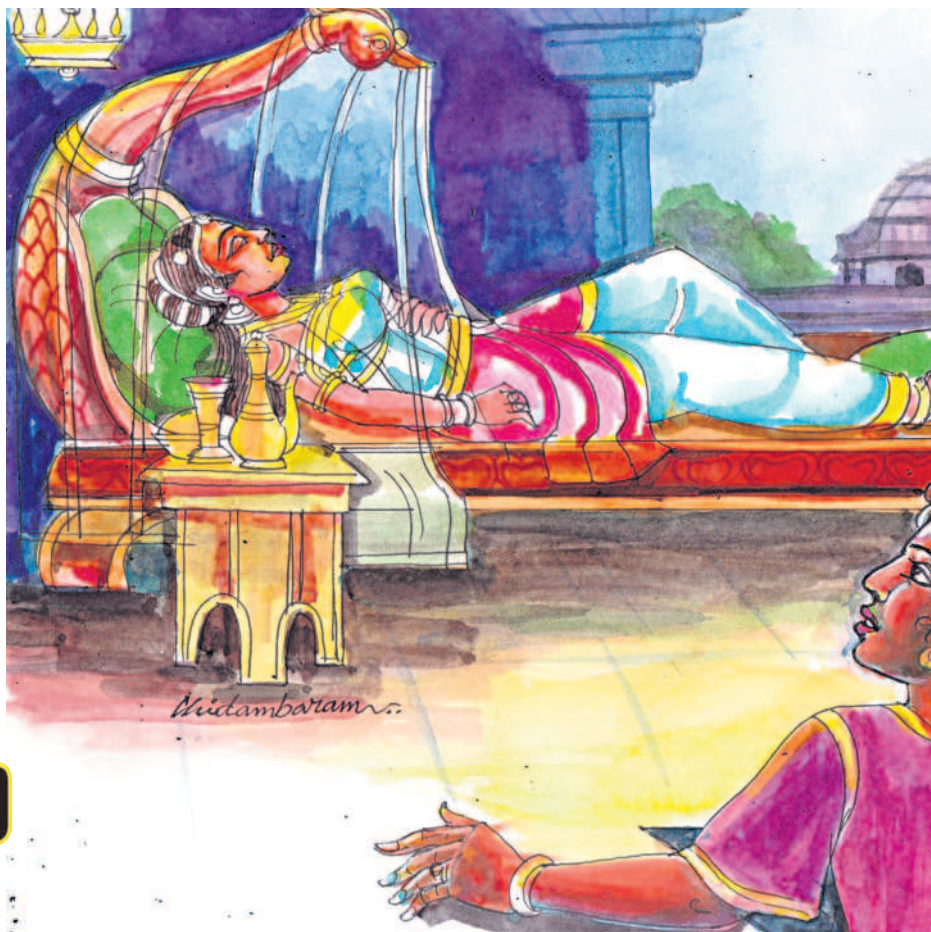

జరిగిన కథ : కాశీలో గంగలో మునిగిన ఫణిదత్తుడు పాతాళానికి వెళ్లిపోయాడు. అక్కడ వరుణకన్యల కోరిక మేరకు సింహంతోనూ గుర్రంతోనూ యుద్ధం చేసి, కొన్ని దివ్యవస్తువులు సంపాదించు కున్నాడు. తిరిగి కాశీకి వచ్చి, స్నేహితు లను కలుసుకున్నాడు. వారి దారిద్ర్యాన్ని పోగొట్టడానికి భూరిశ్రవుడనే రాజు కోశాగారాన్ని దోచుకోవడానికి బలం తవ్వగా.. ఆ దారి యువరాణి మందిరంలో తేలింది. దాంతో దొంగతనం ప్రయత్నాన్ని విరమించాడు. ఆ యువరాణిని పాము కలిచింది.

ప్రణయ కలాపం

అ

ప్పటికే రాకుమారికి ప్రేతస్నానం చేయ స్తున్నారు. పాముకాటుకు గురవ్వగానే.. అమాంతం విరుచుకు పడిపోయిందామె.

రాజవైద్యులు ఎంత ప్రయత్నించినా లాభం లేకపోయింది. చనిపోయిందని ప్రకటించారు. చిగురాకు లాంటి కన్నకూతురు కళ్లముందే నేలవాలిపోగా.. ఆ కన్న తల్లి స్పృహతప్పి పడిపోయింది. ఒకవంక మహారాణికి సపర్యలు జరుగుతున్నాయి. మహారాజు కన్నీరుమున్నీ రుగా విలపిస్తూ.. కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్నాడు.

అంతలో.. 'ఆగండి' అనే అరుపు వినిపించింది. ఫణి దత్తుడు తన మిత్రులతో కలిసి అక్కడికి వచ్చాడు. వరుణ కన్యల కోసం ఒక గుర్రాన్ని చంపినప్పుడు దాని దగ్గరున్న నాగముఠి అతని చేతికి చిక్కింది. ఆ నాగముఠిని అతడొక ఉంగరంలో దాచుకున్నాడు.

"మేము విషవైద్యులం. రాకుమారిని బాగుచేయ గలం!" అంటూ మహారాజు అనుమతి కోసం ఎదురు చూడకుండానే.. వేగంగా రాకుమారి వద్దకు వెళ్లి, తన ఉంగరాన్ని ఆమె వేలికి తొడిగాడు. అంతే! నీలిరంగులోకి మారిపోయిన రాకుమారి దేహం మామూలుస్థితికి వచ్చింది. కలలోంచి మేల్కొన్నట్లు లేచి కూర్చుంది. అందరితోపాటుగా మహారాజు కూడా ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఆ వార్త విన్న మహారాణికి స్వస్థత చేకూరింది.

"మహాత్మా! మీరు సామాన్యులు కాదు. చనిపోయిన నా కూతురిని తిరిగి బతికించారు. నా రాజ్యం మొత్తం ఇచ్చేసినా మీ రుణం తీర్చుకోలేను. అయినా నా సంతృప్తి కోసం మీకేం కావాలో కోరుకోండి. ఇస్తాను" అని అడి గాడు మహారాజు భూరిశ్రవుడు.

"మహారాజా! నేను ప్రతిఫలం కోరి ఈ పని చేయ

అనుసృజన:

నేతి సూర్యనారాయణ శర్మ

లేదు. మీ సంతోషం కొద్దీ ఏమిచ్చినా తీసుకుంటాను. నేను కోరినదానికంటే మీరు ఎక్కువే ఇచ్చారనుకుని, సంతోషిస్తాను" అన్నాడు ఫణిదత్తుడు.

ఆమాట వినేసరికి మహారాజుకు చెప్పలేని ఆనందం కలిగింది. ఫణిదత్తుణ్ణి ఏనుగుమీద ఎక్కించి ఊరిగిస్తూ.. కొలువుకూటానికి తీసుకువెళ్లాడు. తన సింహాసనం మీద అతణ్ణి కూర్చోబెట్టి.. కోటి వరహాలతో అభిషేకించాడు. ఆ సొమ్మంతా అప్పటికప్పుడే ఫణిదత్తుడు తన స్నేహితు లకు ఇచ్చివేశాడు. దాంతో వారి కుటుంబాలను పట్టిపీడి స్తున్న దారిద్ర్యం వదిలిపోయింది. కాగా, మహారాజు కోరికమేరకు ఫణిదత్తుడు, అతని స్నేహితులు కొంత కాలం ఆ నగరంలోనే ఉండిపోయారు.

ఒకనాడు ఫణిదత్తుని దగ్గరికి రాకుమారి చెలికత్తె కుమారవతి వచ్చింది.

"సామ్రా! నేను శశాంకవతి చెలికత్తెను. మీరామెకు ఆరోజున ఒక ఉంగరం ఇచ్చారట. ఆ ఉంగరాన్ని తిరిగి వ్వడానికి మా సఖి ఇష్టపడటం లేదు. అందువల్ల దానికి బదులుగా ఈ ఉంగరాన్ని మీకివ్వమని పంపింది" అంటూ అతని వేలికి తొడబోయింది.

"వద్దొద్దు" అంటూ ఫణిదత్తుడు చెయ్యి వెనక్కి తీసు కున్నాడు కానీ, ఆమె లాఘవంగా ఆ ఉంగరాన్ని తొడిగి అక్కణ్ణుంచి వెళ్లిపోయింది.

పిమ్మట ఫణిదత్తుడు తన మిత్రులతో..

"చూడబోతే! ఈ శశాంకవతి గొప్ప రసీకురాలిలా కని పిస్తున్నది. ఈమీద మనకొంప ముంచేలోపుగా ఈ ఊరు దాటిపోవడం మేలు కాబోలు" అన్నాడు.

ఆ మరునాడే రాజసభకు వెళ్లి.. తనకు నిలవిప్పించమని మహారాజును కోరాడు ఫణిదత్తుడు. అప్పుడే అంతఃపురంనుంచి కుమారవతి పరుగెత్తుకొని వచ్చింది.

"మహారాజా! యువరాణివారికి రాత్రినుంచి గుండె బరువెక్కిందట. పాము కరచినవోట కొంచెం ములం కూడా పెడుతున్నదట. మళ్లీ తిరగబెడుతుండేమోనని భయంగా ఉంది" అన్నది.

భూరిశ్రవుడు కంగారుపడ్డాడు.

"పదండి!" అంటూ ఫణిదత్తుణ్ణి లేవదీశాడు.

తెరలచాటున ఒక మంచంమీద శశాంకవతి కూర్చుని ఉంది. కుడికాలును మాత్రం ఇవతలికి జరిపింది.

దూరంనుంచే ఆ కాలిని పరీక్షగా చూసి..

"దేవా! అది గట్టిపాము. దాని విషం శల్యాన్ని పట్టే సింది. పూర్తిగా తగ్గడానికి మూడునెలల వరకూ పడు తుంది. కానీ, ప్రమాదం ఏమీ ఉండదు. అయినా మీకు నమ్మకం కలిగించడం కోసం మరో మంత్రం వేస్తాను".. మహారాజువైపు తిరిగి అన్నాడు ఫణిదత్తుడు.

ఆమె కాలిని పట్టుకుని, ఏవేవో మంత్రాలు వల్లించి నట్లు అభినయించసాగాడు.

తొలినాడు ఆమె దేహాన్ని తాకినప్పుడు కలగని మధు రమైన అనుభూతి ఏదో ఈనాడు అతని మనసులో కద లాడసాగింది. తెలియకుండానే అతని కళ్లు పాదంనుంచి